

етници въ Троя да донесѣтъ агнета за жертвоприноше-
ніе то и повикать баща му царя, Пріама; вождь тѣ на
грѣцки тѣ вожды, Агамемнонъ, заповѣдалъ тоже на е-
динъ вѣстникъ да му донесе агне отъ корабѣ тѣ.

Елена, увѣдомена за предстояще то единоборство
отъ посланница та на богове тѣ, Ирида, коя то слѣзла
на земя та по небесна та дѣга, сѣдѣла до Пріама задъ
зѣбцы тѣ на крѣпость та, кога то вѣстници тѣ носяхъ
презъ града обречены тѣ за сѣюза жертвы. Вѣстникъ
тѣ Идей вървѣлъ като носялъ вино въ лѣскавъ сеждъ и
злата чеша за възліяніе то. Той приближилъ до царя
Пріама и му рекълъ: „Ставай, царю, сбрали са двама
та вожды, троенскій тѣ и грѣцкій тѣ, викатъ та на поле
то да принесешъ клетва за вѣрность та на испълняне
то на священныя сѣюзъ. Сынъ ти Парисъ и царь
Менелай ще са біятъ съ ножеве въ рѣцѣ за тѣзи
жена; кой то остане побѣдитель, подирь него тя да
иди заедно съ сѣкровища та си. Подирь туй Данай-
цы тѣ (Гърцы тѣ) ще отплаватъ въ Грѣція съ сичка
та си войска.“

Царь тѣ са уплашилъ: но заповѣдалъ на сподви-
жници тѣ си да му впрегнѣтъ коньѣ тѣ: въ колесница
та сѣднѣлъ съ него Антеноръ. Пріамъ олувилъ вѣжбя
та и коньѣ тѣ препуснѣли по равнище то право въ ста-
на. Като стигнѣлъ до мѣсто то, дѣто стоели два та на-
рода, единъ срѣщо другій, царь Пріамъ съ другаря си
слѣзаль отъ колесница та и са спрѣлъ между воюющи
тѣ: въ сѣщо то време дошли тамъ Агамемнонъ и Оди-
ссей. Вѣстници тѣ довели обречены тѣ жертвы смѣ-
сили вино то въ сеждове тѣ и порѣсили и двама та царьѣ
съ осветена вода. Атридъ Менелай извадилъ жертвенныя
пожъ, кой то сѣкога носялъ до капія та на тежкія си
мечъ, отрѣзаль вълна отъ чела та на агнета та и при-
зоваль отеца на богове тѣ за свидѣтель на сѣюза. По-
слѣ заклаль агнета та и сложилъ тѣзи жертвы на земя та.
Вѣстници тѣ съ молитва лѣяли вино отъ сеждове тѣ, а
народы тѣ, троенцы тѣ и Гърцы тѣ, грѣмко выкали: